

ΚΑΡΤΑ ΧVI: Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Τρίτη, 14 Ιουνίου 2011 15:36

* Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ *

Η κάρτα αυτή έχει διάφορες ονομασίες. Στις παλιές γαλλικές εκδόσεις έχει τον τίτλο "La Maison Dieu" που σημαίνει «Ο Οίκος του Θεού». Στις νεότερες εκδόσεις ονομάζεται "La Tour Foudroyée", ο «Κεραυνωμένος Πύργος». Στα ιταλικά ο τίτλος είναι "La Torre", «Ο Πύργος» και στα αγγλικά "The Tower" ή "The Falling Tower", δηλ. «Ο Πύργος που πέφτει» ή όπως και στα γαλλικά, "The Lightning – Struck Tower", «Ο Κεραυνόπληκτος Πύργος».

Οι τίτλοι αυτοί συμφωνούν με την παράσταση της κάρτας, που δείχνει ένα πύργο

με έναν κεραυνό που γκρεμίζει την κορυφή του – εκτός από τον τίτλο "La Maison Dieu", που θα ταίριαζε περισσότερο στην απεικόνιση μιας εκκλησιάς. Πολλές προσπάθειες έγιναν για να δοθεί κάποια εξήγηση σ' αυτή την αντίφαση. Μερικοί υποστήριξαν πως η λέξη "Maison" προέρχεται από την μετάφραση στα γαλλικά της ιταλικής λέξης "Casa" που σημαίνει «σπίτι», ενώ στο πρωτότυπο έγραφε "Caso", που σημαίνει «περιστατικό», «τύχη», «μοίρα».

Άλλοι ισχυρίστηκαν ότι έγινε σύγχυση στην ανάγνωση της λέξης "Dieu", επειδή στη λατινική γραφή που εξακολουθούσε να ισχύει και τον μεσαίωνα, τα γράμματα U και V ήταν σχεδόν ισοδύναμα. Έτσι με λίγη καλή θέληση από μέρους θεοσεβόμενων της εποχής εκείνης, διαβάστηκε σαν "Dieu", Θεός, ο τίτλος της κάρτας Dieu, που στην πραγματικότητα δεν ήταν παρά η συγκεκριμένη λέξη Dievel, δηλ. Διάβολος. Κι ενώ η κάρτα υπονοούσε το «Το Σπίτι του Διαβόλου», που το χτυπά ο κεραυνός της θείας φώτισης, η λανθασμένη αυτή ανάγνωση το έκανε «Οίκο του Θεού», αγνώστως – θεληματικά ίσως – το γεγονός ότι αυτός ο τίτλος πολύ δύσκολα θα ταίριαζε με την παράσταση της κάρτας και μόνο με την αρκετά εξεζητημένη παραδοχή ότι το γκρέμισμα των υλιστικών τοίχων που δεσμεύουν την ψυχή αποκαθιστούσε την πνευματικότητα που υπάρχει σαν προϋπόθεση σ' έναν «Οίκο Θεού».

Όπως και να 'ναι, προτιμήσαμε στην ελληνική μετάφραση να διατηρήσουμε αυτόν τον τίτλο, έστω και λανθασμένο, τόσο για να μην ξεφύγουμε από την παράδοση, όσο και γιατί σ' αυτή την έκφραση υπάρχει ένα είδος υποβολής, που θυμίζει τη δική μας έκφραση «οργή Θεού», τόσο σύμφωνη με το νόημα αυτής της κάρτας, που θεωρείται η χειρότερη απ' όλες τις άλλες στη Μεγάλη Αρκάνα του Ταρώ.

Είναι ενδεχόμενο η ιδέα αυτής της κάρτας να προέρχεται από τον μύθο του Διονύσου Ζαγρέως, που τον είχαν κομματιάσει οι Τιτάνες και γι αυτή τους την πράξη κεραυνοβολήθηκαν από τον Δία. Ωστόσο η Αθηνά είχε διασώσει τη ζωντανή ακόμα καρδιά του Ζαγρέα, την οποία ο Ζεύς ανάστησε με τη δύναμη του κεραυνού του, δημιουργώντας τη νέα μορφή του Διονύσου, τον Ίακχο. Έτσι, η δύναμη του φωτισμένου Καλού νίκησε την τυφλή δύναμη του Κακού.

ΚΑΡΤΑ ΧVI: Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Τρίτη, 14 Ιουνίου 2011 15:36

Η κάρτα λοιπόν αυτή είναι η άλλη όψη της προηγούμενης. Αν ο Διόνυσος αντιπροσωπεύει το σκοτεινό και το παράλογο, ο Ίακχος, που είχε τιμητική θέση στα Ελευσίνια μυστήρια, προσωποποιεί τη φωτεινή και λογική πλευρά της φύσης.

Ο Οίκος του Θεού είναι η δέκατη έκτη κάρτα. Το 16 αποτελείται από το 1 και το 6, που έχουν άθροισμα 7. Το εφτά είναι ένας ηλιακός αριθμός που υποδηλώνει δύναμη και θετική δράση.

Στην έβδομη κάρτα VII, το Άρμα, είδαμε την επίδραση του Ήλιου από την καλόγνωμη άποψη του· εδώ βλέπουμε την ορμητική του δύναμη της κοσμικής ενέργειας να ξεσπάει από τα ουράνια.

Ο κεραυνός είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα του Δία, και συγχρόνως αναφέρεται πολύ συχνά στη Μαχαγιάνα και στον Ταντρικό Βουδισμό, σαν σύμβολο της εκτυφλωτικής λάμψης της αλήθειας, όπου η κάθε πλάνη, και τελικά ο κάθε δυαδισμός, εξουδετερώνεται. Είναι η αστραπή της ενδόμυχης κατανόησης που χαρίζει την ελευθερία της φώτισης.

Η κορφή του πύργου, στην απεικόνιση αυτής της κάρτας, χτυπιέται από ένα φλεγόμενο κεραυνό. Συμβολικά η κορυφή μιας οικοδομής παριστάνει το κορύφωμα της συνείδησης, που η αστραπή του καθαρού εαυτού, η πρωταρχική ενέργεια της ψυχής, το παραμερίζει γκρεμίζοντας το και διασπώντας όλες τις διαμορφώσεις του εγώ.

Έτσι, αφού συγκέντρωσε μέσα του και δέχτηκε την πραγματική φύση του Διαβόλου, ο ερευνητής τον βλέπει να μετατρέπεται σε Εωσφόρο, που ενσαρκώνει την ενότητα της θεϊκής αλήθειας. Ο καταστρεπτικός κεραυνός του εξουδετερώνει όλες τις προηγούμενες παραδοχές, όπως έχει συμβεί με τη θυσία του Κρεμασμένου σε μια λιγότερο βαθιά στάθμη.

Τώρα η ανθρώπινη συνείδηση βρίσκεται πια σ' άμεση επαφή με τις πρωταρχικές δυνάμεις του κρυφού κέντρου, που είναι ο στόχος της μυστικιστικής αναζήτησης του Ταρώ.

ΚΑΡΤΑ XVI: Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Τρίτη, 14 Ιουνίου 2011 15:36

Το φως του Εωσφόρου δεν είναι η απαλή ανταύγεια της διαίσθησης που αναδύεται μέσα από τα μύχια της ύπαρξης, αλλά η αστραπή της Θεϊκής συνείδησης, τ' αστραφτερό φως που τύφλωσε τον Παύλο στην πορεία του προς τη Δαμασκό.

Στις απόκρυφες πράξεις των Αποστόλων, ο Ιησούς λέει: «Εκείνος που είναι κοντά μου είναι κοντά στη φωτιά». Η ροή και η φωτιά της ζωής είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση της ολοκλήρωσης. Οι αλχημιστές παραδέχονταν ότι το στοιχείο του ελιξίριου της ζωής, του Aqua Nostra (κατά λέξη «το νερό μας»), ήταν το πυρ (Ignis).

Αυτό το πανίσχυρο Aqua Nostra είναι ένα από τα βασικά συστατικά της Φιλοσοφικής Λίθου που χαρίζει την αθανασία. Η ορμητική επίδραση αυτής της φωτιάς μπορεί να ελευθερώσει το μυαλό από τα δεσμά του και ν' ανοίξει το δρόμο που οδηγεί στο κέντρο.

Αν όμως το συνειδητό δεν είναι προετοιμασμένο, αν δεν είναι χτισμένο σε γερά «θεμέλια» μπορεί να καταλήξει σε καταστροφή. Από ψυχολογική άποψη, το αποτέλεσμα θα είναι ο διχασμός, το χώρισμα του νου σε δυο αντιμαχόμενα τμήματα.

Η δύναμη του κεραυνού μπορεί να μετατρέψει τον πύργο του συνειδητού σε «Οίκο Θεού» ή να τον συντρίψει ανεπανόρθωτα.

Από κοσμική άποψη η κάρτα αυτή δείχνει το γκρέμισμα μιας ξεπερασμένης φιλοσοφίας που είναι ανίκανη να προσαρμοστεί στις νεώτερες συνθήκες. Όσο το μυαλό του ανθρώπου αναπτύσσεται, εύκολα απορροφά νέες ιδέες κι απόψεις, χρησιμοποιώντας τις για να χτίσει ένα διανοητικό πλαίσιο που θα του χρησιμεύσει ως οδηγός στη ζωή του.

Όταν όμως το μυαλό πλησιάζει στην ωριμότητα, οι αρχές του παύουν να έχουν την ελαστικότητα τους, και λίγο-λίγο γίνονται έμμονες και δύσκαμπτες. Έτσι χάνει το μυαλό την ικανότητα να δέχεται νέο υλικό, που δύσκολα θα ταίριαζε στο καλούπι που έχει πια δημιουργηθεί.

Κατ' αυτό τον τρόπο παύει η επαφή με το δυναμισμό της πραγματικότητας. Οι περιοριστικοί τοίχοι του δογματισμού δε μπορούν να προσαρμοστούν με τις περιστάσεις που αλλάζουν κάθε τόσο, κι αν βρεθούν αντιμέτωποι σε σοβαρά ιδεολογικά προβλήματα θα καταρρεύσουν οπωσδήποτε, αφήνοντας τη σαστισμένη διάνοια που έκλειναν μέσα τους να τα βολέψει όπως-όπως με το φαινομενικό χάος που τη τριγυρίζει. Το δίδαγμα που προκύπτει είναι πως οποιοδήποτε πνευματικό οικοδόμημα είναι βιώσιμο μόνον εφόσον διατηρεί την ευλυγισία του και την ικανότητα να εξελίσσεται· ακόμα κι η ίδια η ζωή είναι μια συνεχής ροή, και κανένα ανθρώπινο κατασκεύασμα δεν έχει ελπίδες να επιζήσει αν δεν μπορεί να προσαρμοστεί στο διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον του.

ΚΑΡΤΑ ΧVI: Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Συντάχθηκε απο τον/την Ονειρόκοσμος
Τρίτη, 14 Ιουνίου 2011 15:36

.~.~.~.

*** Το παραπάνω απόσπασμα προέρχεται από το εξαιρετικό βιβλίο του Νίκου Σημηριώ τη με τίτλο "Η Μαντική Τέχνη του Ταρώ " (εκδ. ΜΑΚΡΗ).**